

بررسی اثرات اسیدی کردن آب آبیاری بر روی خصوصیات کمی و کیفی گل میخک

رجیم مطلبی فرد^۱، محمد جعفر ملکوتی^۲، محسن کافی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد خاکشناسی دانشگاه تربیت مدرس

۲- استاد دانشگاه تربیت مدرس و سرپرست موسسه تحقیقات خاک و آب

۳- عضو هیات علمی وزارت علوم تحقیقات و فن آوری

بر اساس آخرین آمارهای رسمی ایران با دارا بودن قریب ۳۰۰۰ هکتار سطح زیر کشت گل و گیاهان زیستی، نزدیک به یک درصد سطح زیر کشت گیاهان زیستی جهان را به خود اختصاص داده است که با یک نگرش صحیح در روند تولید و به فعل درآمدن تواندهای این زیر بخش کشاورزی، به راحتی می‌توان یک درصد گرة ش پول جهانی گل و گیاه را که چیزی حدود ۲۵۰ میلیون دلار است، به کشور سرازیر نمود. پایین بودن راندمان تولید در واحد سطح و همچنین پایین بودن کیفیت گلها از جمله طول عمر بعد از برداشت، توان رقابت محصولات ما را در بازار جهانی بر اساس آخرین آمارهای رسمی ایران با دارا بودن قریب ۳۰۰۰ هکتار سطح کشت گل و گیاهان زیستی، نزدیک به یک به مخاطره انداخته است. یکی از مهمترین عوامل تاثیرگذار بر شخصهای کمی و کیفی گیاهان زیستی، آهکی بودن خاکهای زراعی، عدم توجه به تغذیه صحیح و همچنین پایین بودن آب آبیاری در بسیاری از نقاط کشور می‌باشد. یکی از عوامل پایین بودن کیفیت آب آبیاری PH قلیایی و بی کربنات زیاد آب می‌باشد. بدیهی است آبیاری واحدهای تولیدی با این قبیل آبها سبب افزایش PH شیره سلولی و غیرفعال شدن عناصری نظیر فسفر، آهن، روب و منگنز می‌شود. علی رغم اهمیت مسئله، تاکنون تحقیقاتی در جهت حل این معضل صورت نپذیرفته است. تحقیق حاضر بمنظور بررسی اثرات حذف بی کربنات آب آبیاری با استفاده از اسید سولفوریک در موسسه گلکاری خادم واقع در کیلومتر ۳۰ جاده خاوران روستای گلزار در سال زراعی ۱۳۷۸-۷۹ انجام شد. به علت بالا بودن PH آب آبیاری ($\text{PH} = 8/2$) و بی کربنات آب آبیاری ($2/3$ میلی اکی والان بر لیتر)، تیتراسیون با استفاده از اسید سولفوریک $1/0$ نرمال انجام و مقدار اسید 36 نرمال لازم برای کاهش PH یک متر مکعب از آب فوق تا حد شش محاسبه گردید. سپس دو تیمار شامل تیمار اول (آب معمولی + کودهای کریستالون سبز) و تیمار دوم (کودهای کریستالون سبز + آبیاری با آب $\text{PH} = 6$) در قالب طرح کاملاً تصادفی و در سه تکرار در نظر گرفته شد. و در طی مراحل رشد نسبت به اندازه گیری صفات کمی و کیفی گل

میخک (*Dianthus caiyophyllus* L.) اقدام شد. نتایج آزمایش نشان داد که برای کاهش PH آب آبیاری از ۸/۲ به شش مقدار ۹۰ سانتیمتر مکعب اسید سولفوریک غلیظ تعیین گردید. آبیاری با آب دارای $\text{PH}=6$ در سطح ۵ درصد باعث افزایش معنی دار قطر کاسه گل و محتوی کلرفیل برگها گردید. این افزایش به ترتیب ۱۲ و ۲۰ درصد در مقایسه با شاهد بود. همچنین در تیمار T2 طول ساقه گل دهنده، قطر ساقه گل دهنده و عمر بعد از برداشت میخک در سطح یک درصد در مقایسه با T1 تفاوت معنی دار نشان داد. این افزایش به ترتیب ۳۳ و ۱۳، ۸ درصد بود. همچنین در تیمار T2 خمس پذیری ساقه و درصد کاسه شکافی در سطح ۵ درصد نسبت به شاهد، کهش معنی داری را نشان داد و این کاهش به ترتیب ۱۱ و ۲۰ درصد محاسبه گردید. هیچ اختلاف معنی داری بین تیمارها در تعداد گل در واحد سطح و قطر جام گل مشاهده نگردید. نتایج این تحقیق نشان داد کیفیت آب آبیاری، مخصوصاً "کاهش PH" و حذف بی کربنات آب آبیاری یکی از عوامل مهم بهبود در کیفیت گل میخک می باشد و توصیه می شود نسبت به کاهش بی کربنات آب آبیاری در گلکاری هایی که دارای بی کربنات بالا می باشند اقدام شوند.